

333, 92

Tanácsi határozatok a bíróság mérlegén

Lakásjogi perek változatai

Az emberi és állampolgári jogok egyik fontos tényezője, hogy az egyént érintő államigazgatási határozatok — vélt vagy valós jogsérelmek esetén — a bíróság előtt is megtámadhatók; és kellő indokokkal érvényteleníthetők, módosíthatók.

A perelt államigazgatási határozatok alapos jogi bonckés alá kerülnek — mint erről dr. Radó László, a Fővárosi Bíróság tanácselnöke tájékoztatót —, hogy meg-

védjék állampolgárainkat az esetleges jogsértő döntések ellen. Ennek eredményeként az esetek mintegy 20 százalékában az ítélet a felperes állampolgárok javára szól. A 80 százaléka viszont a kifogásolt tanácsi határozatok helyességét igazolja. Mint-hogy e bírósági esetek nagy többsége lakásjogi ügy — dr. Radó László tanácselnök tárgyalóterméből „visszapörgetjük” néhány ilyen eset útját a másodfokú ítéletekig.

tály álláspontját igazolta. Azt, hogy a házaspár különélési, majd válási komédiát rendezett a lakás megszerzéséért — de egy

rosszul elképzelt „forgatókönyv” szerint. Ezért a Fővárosi Bíróság hatálytalanította az első fokú ítéletet.

Hatósági törvénysértés

Keszthelyi Jenő mérnököt pesti munkahelyéről ideiglenesen Lenti nagyközségbe helyezték fontos szolgálattal. Ezért a helyi tanács lakást is biztosít részére. Felesége továbbra is Damjanich utcai otthonukban maradt bejelentve. A házaspár, ideiglenes helyzetükre való tekintettel kérte a VII. kerületi tanácsot, hogy mentesítse lakásukat az igénybevételektől. A tanács erre nem válaszolt, kérelmüket így jóváhagyottnak tekintették, miután az általános joggyakorlat is. Később, a mentesítés tudatában Keszthelyiek elcserélték pesti lakásukat a Zalaegerszegen lakott Kiss Gyuláék családi házával. Ezt a pesti tanács lakásosztálya is jóváhagyta. Az átköltözések után Keszthelyiek azonnal lemondták a Lenti községben kapott átmeneti lakásukat.

döntést azzal a meglepő indoklással, hogy Keszthelyiek lakáscseréje fiktív és törvénysértő, mert Lentiben is volt lakásuk. És ezt az álláspontot az I. fokú bíróság is magáévá

A hazatérő — visszaigényel...

Az agglegény B. J. technikus 3 hónapra tervezett belgiumi rokonlátogatása után megírta munkahelyének, hogy kint jobban boldogulhat, ezért nem tér haza. Emiatt szoba-konyhás, komfortos lakását másnak utalta ki a tanács. Egy év múlva azonban B. J. levelet írt belügyminiszterünknek és mélyszégyenletes bocsánatkéréssel hazatérése engedélyezését kívánta. Rájött, hogy sem anyagilag, sem erkölcsileg nem került jobb helyzetbe, sőt, inkább rosszabba...

ellen. — Ha az állam megbocsátott, akkor az állam egyik helyi szerve, a tanács, miért nem bocsát meg, és miért nem kaphatom vissza a lakásomat?! Kint én már megbűnhődtem. Rádöbbsentem, hogy nem élhetek a hazámon kívül, de itthoni saját lakás nélkül sem...

— Ön agglegény, és al-bérletben, vagy a rokonainál is lakhat — válaszolt a tanács jogi képviselője. — A volt lakását egy önnél jogosultabb és rászorultabb munkás kapta, aki mindig itthon dolgozott becsülettel. Hogy képzeled, hogy most visszavegyük tőle? Ha ez fordítva történne, ön mit szólna hozzá?

B. J. csak dadogott, nem tudott mit válaszolni. A Fővárosi Bíróság elutasította kérelmét.

Íme, az állam is perelhető. De a bíróság helyesen megvédi a jogos egyéni és közérdeket.

Szenes Imre

Rossz „forgatókönyv” szerint

Fondorlat vagy jogos igény? Ez az alapkérdés bukkant fel G. K. tisztviselő ügyében. Amikor édesanyja súlyos beteg lett, hozzá költözött. Hamar bekövetkező halála után pedig kügényelte szoba-konyhás, komfortos lakását. Mégpedig azzal az indokkal, hogy különváltan él a feleségétől. A tanács elutasította kérelmét, mert vizsgálata szerint csak színleg szakítottak.

G. K. fellebbezett a Fővárosi Tanács lakásosztályához, tanúkkal bizonyítva, hogy az ő állandó otthona az elhunyt mama lakása, amit a felesége is igazolt. A gyermekeivel törődését erkölcsi kötelességének tekintette. A közösen töltött hétvégeket pedig azzal indokolta, hogy közös víkendházukhoz a feleségének is használati joga van. Mind-ezek ellenére a Fővárosi Tanács helyben hagyta a kerületi döntést,

A felperes G. K. a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz fordult, hogy már vázolt indokai alapján érvénytelenítse a tanácsi határozatot. Az I. fokú bíróság így is döntött. A bíró megkérdezte őt:

— És beadta már a bontópert a felesége ellen?

— Nem! — válaszolt. — Nincs is szándékunkban válni...

Ez a „sajátos” házastársi különélés arra készítette a fővárosi lakásosztályt, hogy fellebbezzon az I. fokú bíróság ítélete ellen.

Épp ezért a II. fokú bíróság Radó-tanácsa firtatni kezdte, hogy ha nem akarnak válni, miért élnek külön? A férfi erre bejelentette, hogy mégis válnak: a feleség már beadta a bontópert és emiatt is kérte az I. fokú ítélet helyben hagyását. A bíróság bizonyítási eljárása a tanácsi lakásosz-

Két hónap múlva azonban a már elcserélt otthonok lakóit megdöbbsentette, hogy a kerületi tanács elutasította Keszthelyiek mentesítési kérelmét és visszavonta a lakáscserét jóváhagyó határozatot, majd igénybe vette a Damjanich utcai lakást... Az érdekeltek azonnal fellebbeztek, a fővárosi lakásosztályhoz. Itt azonban helyben hagyták az I. fokú